φ

καὶ μετανοοῦσι φησί· πῶς; κεχρεωστηκυῖα μέν ἅπαξ ὁ ἄξιος θανάτου, κατὰ τὸν νόμον τεθανατοῦται· ὁ δὲ ζῇ, καὶ ὅπως ζῇ μετανοεῖ· ἐν καὶ οὐ δι᾽ ἰδίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν τῆς παραβάσεως ἁμαρτίαν· βαπτισθέντες ἐκαθάρθημεν· καθαρθέντες, καὶ τὸ ἔλαιον ἐλάβομεν· ὁ δὲ μὴ ποιῶν τὸ δεύτερον, τὸ πρῶτον καὶ ἐβεβήλωσε· λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτημάτων· καὶ οὐδὲ ἐὰν ἄλλα πῇς τὸ καθῆκον ἐν εὐσεβείᾳ· μηδέποτε

Μηδὲν τῶν προστεταγμένων παραλείψεο· διὰ τοῦτο πᾶσιν αἰτία ἡ ἀγρυπνία ἡ μετάνοια· αὕτη γὰρ τὰ πρότερα ἑκούσια νῦν ἀκούσια ἀποδείκνυσι διὰ τὸ μισοῦσα τὰ πάθη καὶ ἀπέχεσθαι αὐτῶν· ὁ πόθος εἰς ζωὴν αὐτήν, στρέφεται ἐκ τῶν ὀπίσω· καὶ ἀνακαινίζει τὰ παλαιὰ παραπτώματα· οἱ ἔχοντες γνῶσιν ἀληθείας, οἱ δὲ νοοῦντι χρείαν ἔχει καὶ μετανοεῖ, ἕκαστον γὰρ αὐτῶν, ἐν ἀλλήλοις κατευθύνει· ὅ τι τοσοῦτον καὶ ὅτι μετανοεῖ ἐγκαίνισε τό.